

יום ירושלים – מדינה יהודית ללא ערבים

את שמה מחכה לנו מהמשלה הבאה ניתן ללמוד מציון "יום ירושלים" השנה. יום ירושלים הוא יום חג ציוניהנחג בישראל ב-כ"ח באייר לפי התאריך העברי שחל השנה ב-17 מאי. הוא מציינ את כיבושה של ירושלים המזרחית במלחמת 67. ציון היום נקבע על ידי הכנסת ב"חוק יום ירושלים" כיום בו אוחדה העיר תחת ריבונות ישראל. אולם בפועל, לא רק שהעיר מחולקת אלא תושבי ירושלים המזרחית הערבים והיהודים הדמוקרטים, כולל החרדים האנטי ציוניים ובוודאי המהפכנים רואים ובצדק את יום ירושלים כיום המסמל דיכוי.

מדי שנה חג ציוני זה הוא חג של השוביניזם הלאומני והגזענות כלפי הפלסטינים. ציונים ימניים צועדים עם דגלי המדינה ברובע המוסלמי בחסות המשטרה ומכים בפלסטינים אותם הם פוגשים. אולם, מדי שנה, אמצעי התקשורת הציוניים מספרים לנו שהפלסטינים הם אלה שהתפרעו.

השנה לפני יום ירושלים הוגשה עתירה על ידי ארגון "תג מאיר" כנגד התוואי של המצעד הימני בטענה כי הוא המשבש את חיי התושבים, הנאלצים להסתגר בבתיהם מאחורי דלתות מוגפות. מדי שנה המצעד מתאפיין בקריאות גזעניות ומעשי אלימות נגד ערבים וכן השחתת רכוש מצד רבים ממשותפי התהלוכה. היה צפוי מראש שגם השנה זה יקרה.

השופטים בבג"צ, למרות שראו סרטונים משנים קודמות בהם רואים ושומעים את הקריאות הגזעניות מהמצעדים הקודמים אמרו כי "הגיע הזמן לאפס סובלנות כלפי קריאות מוות לערבים" אך כמובן שאישרו את תוואי התהלוכה ודחו את העתירה. אם למישהו הייתה עדיין אשליה כי בית המשפט העליון הוא מוסד המגן באופן עקבי על זכויות האדם, החלטת השופטים, שידעו כי גם השנה המצעד יהיה חגיגה של לאומנות וגזענות, מוכיחה פעם נוספת כי בית המשפט הציוני העליון נוטל חלק פעיל בדיכוי של העם הפלסטיני. השופט אליקים רובינשטיין, אמר שהתקשה לצפות בקלטת שצירפה עמותת עיר עמים לעתירה. השופטים הוסיפו כי "דעתם אינה נוחה מכך שלא ניתן מידע לגבי הגשת כתבי אישום בעבר והובטח כי ייעשה מאמץ מוגבר לאכיפה". אך הם ידעו גם ידעו כי השנה יחזור אותו סיפור. לא ייתכן אחרת כאשר ללאומנים מותר לצעוד ברובע המוסלמי ואכן כך קרה. הימין בגיבוי המשטרה קראו מוות לערבים, והתנפלו על פלסטינים ועיתונאים.

ניצב משה אדרי אמר בדיון בבית המשפט כי בכוונת המשטרה לתעד מפגינים שקוראים קריאות גזעניות, לעצור אותם ולהגיש כתבי אישום במקרה הצורך, אולם הוא לא התכוון לכך כפי שנוכחנו גם השנה. מי שנעצרו היו דווקא הפלסטינים שהביעו מחאה כנגד הגזענות.

ההתפרעויות של הימין הציוני אינן התפרעויות לשמן, יש לכך מטרה פוליטית והיא לסלק את הערבים מירושלים ומכל הארץ. מטרתם של חלקם היותר מיליטנטי היא להרוס את מתחם אלאקצא ולבנות את בית המקדש השלישי על הריסותיו. יש שיאמרו כי זוהי חבורה קיצונית קטנה שאינה מבטאת את הרוב במדינה. האומנם? התנועה הציונית היא תנועה משיחית ששאפתה להקים את ממלכת ישראל השלישית וחלק מממלכת ישראל השלישית הוא בית מקדש שלישי. כאשר ישראל כבשה את הגדה המערבית ואת סיני ב-1956 היה זה דוד בן גוריון ראש המשלה דאז שהכריז על הקמת ממלכת ישראל השלישית:

"הבאתם לסיום מוצלח המבצע הצבאי הגדול והמפואר ביותר בתולדות עמנו ואחד המבצעים המופלאים בתולדות העמים. שוב נוכל לשיר שירת משה ובני ישראל העתיקה: שמעו עמים ירגזון, חיל אחז יושבי פלשת, אז נבהלו אלופי אדום, אילי מואב יאחזמו רעד, נמוגו כל יושבי כנען, תיפול עליהם אימתה ופחד. אילת שוב תהיה הנמל העברי הראשי בדרום, ויטבת, המכונה סיראן, תשוב להיות חלק ממלכות ישראל השלישית[i]."

כאשר ימין זה צועד ברובע המוסלמי באישור בית המשפט העליון והמשטרה, הם מבטאים את השאיפה של שליטי המדינה להמשיך את הנכבה של 48. להלן תיאור של מה שקרה בפועל:

אלפי ישראלים צעירים צעדו ביום ראשון האחרון ה-17.5 במזרח ירושלים כאשר הם נושאים דגלים ציוניים וקוראים מוות לערבים. הם גם קראו "יהודי הוא נשמה ערבי הוא בן זונה". הם תקפו עוברי אורח שנחשדו שהם פלסטינים וגם עיתונאים שצילמו את מצעד הגזענות. האירוע המרכזי הראשון היה בשער שכם. ראשית הם תקפו שתי נשים פלסטיניות שהניפו דגלים פלסטינים, אחר כך תקפו עיתונאים מתחנת טלוויזיה ירדנית. המשטרה ומשמר הגבול מנעו בכוח פלסטינים מלהגיע לשער שכם לעזרת המותקפים. בראיון לכתבת "האינתיפאדה האלקטרונית", סילבר שרלוט, מרואיינים ציונים אמרו: "באנו לחגוג את שחרור ירושלים מהפלסטינים יימח שםם וזכרם." ביטוי בו משתמשים יהודים כלפי הנאצים.

לאחר מכן הם צעדו בתוך העיר העתיקה. ביניהם בלטו קבצת "להבה" הרודפת יהודיות שנישאו לערבים. הם צעקו: "בנות ישראל לעם ישראל", ו"ערבי היזהר אחותי אינה הפקר". הם הפיצו כרוז הקורא להריסת אלאקצא ובניית בית המקדש במקום המסגדים. מפגינים אלו לא רק שקיבלו חיזוק מבית המשפט העליון אלא מאמירתו של בנימין נתניהו כי "ירושלים המאוחדת תהיה של היהודים לעולמי עד." בנאומו בכנסת יומיים לפני האירוע הוא אמר:

"לפני 48 שנים לחמנו מלחמת מגן מופלאה, שבמהלכה איחדנו את ירושלים. ירושלים לא תחולק עוד, היא לא תשוב להיות קו חזית ועיר ספר", ... "אנחנו בונים בכל חלקי העיר, וגם בשכונות הערביות. איננו בונים בירושלים כדי להתעמת עם הקהילה הבינלאומית, אנחנו עושים זאת באחריות ובשיקול דעת כי זו זכותנו הטבעית."

המשטרה אף הגדילה לעשות והתירה ל-300 יהודים, רבנים ותלמידי ישיבות, להיכנס למתחם המסגדים. הנהיגו אותם הרב ישראל אריאל, הרב חיים ריצ'מן והרב איתי אליצור. תלמידי "ישיבת ניר", "ישיבת נתיבות ישראל" וישיבות נוספות. מאות אחרים לא הצליחו להיכנס למסגדים משום ההתנגדות בפועל של המוסלמים. בשנה שעברה המשטרה לא הותירה לחוליגנים להיכנס למסגדים. לקראת הפלישה למסגדים חיברה ד"ר דליה שטרן שיר המגלה מהי המטרה-בניית בית המקדש השלישי על חורבן אלאקצא.

עַד אֵלֶיךָ אֵל הַר קְדֻשָׁךְ

אֵלֶיךָ, אָנֹכִי עוֹלָה.

שָׁפְתֵי חַתוּמוֹת לֹא יָכוּל לִזְמַר לְךָ

בְּקוֹל, כָּל שְׂבָלְכִי.

מִנִּיעַ אוֹתָן בְּהַחֲבֹא

עַד יֵינן בְּאַרְצִי,

אֵךְ רַגְלֵי נוֹשְׂאוֹת אוֹתִי לְשָׁמַיִם

כְּאֵזֶה...

ומבקשות מקדש שלישי.

לְבֵיתְךָ הַקָּדוֹם אָנֹכִי מִגִּיעַ,

לא תִפְשֵׁי.
וְנִפְשֵׁי מִיַּחֲלָת לְכַרוֹעַ לָךְ
לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְצוֹר יִשְׁעֵי.
לְצַעֲוֹק אֵלֶיךָ
"שָׁמַע יִשְׂרָאֵל,"
לְזַעֲזַע אֶת אַמּוֹת הַסָּפִים
בְּשִׁמְשׁוֹן,
לְטַלְטֵל אֶת הַעַמּוּדִים.
אֲנִי עוֹמֵד רִיק
מִכָּל,
סְדוּר אֵין בְּיָדִי,
אֵךְ כִּיהוּדִי,
רוֹאֶה בְּעֵינַי רוּחֵי...
הַתְּחִילָה הַבְּנִיָּה....
...עַם כָּל... מְדַרְדֵּר רַגְלֵי....
לְבַיִת הַשְּׁלִישִׁי.

העמדה הרשמית של מדינת ישראל היא שהמוסלמים מפיצים דיבה כאשר הם טוענים שישראל פועלת לטיהור אתני ולהריסת המסגדים. אולם אם זו עלילה מדוע לא מנעה המשטרה מהימין מלהפיץ את הכרוז הקורא להריסת המסגדים. זכות הבעת הדעה יאמר מי שיאמר. אולם החוק הפלילי ברור.

גזענות מוגדרת בסעיף 144א לחוק העונשין כ"רדיפה, השפלה, ביזוי, גילוי איבה, עוינות או אלימות, או גרימת מדנים כלפי ציבור או חלקים של האוכלוסייה, והכל בשל צבע או השתייכות לגזע או למוצא לאומי-אתני."

העבירה האוסרת פרסום הסתה לגזענות, ומעוגנת בסעיף 144ב לחוק, קובעת כי "המפרסם דבר מתוך מטרה להסית לגזענות, דינו – מאסר חמש שנים". הסעיף מוסיף ומדגיש כי אין זה משנה "אם הפרסום הביא לגזענות או לא ואם היה בו אמת או לא".

כמובן שיש לדעת לקרוא בין שורותיו של חוק זה – כאשר כתוב הסתה הכוונה למסיתים ערבים בלבד שכן יהודים לא מסיתים הם רק מביעים דעה. לפי שיטה זו ניתן לחשוב ש"דר שטירמר" אותו ערך יוליוס שטרייכר רק הביע דעה. אבל לפי אותה שיטה כאשר הבעת דעה כשל שטרייכר מופנית נגד יהודים זאת הסתה גזענית אך אם מופנית נגד לא יהודים זאת רק הבעת דעה.

בעוד חד"ש גינתה את יום ירושלים כהסתה לגזענות ויש לשער שגם המפלגות הערביות האחרות, שר החינוך ללאומנות וגזענות, נפתלי בנט, התייחס בעמוד הפייסבוק שלו לחגיגות יום ירושלים: "כאשר מדברים על 'כיבוש' ועל 'הצדק' בחלוקת ירושלים, פשוט אינני מבין על מה מדברים."

ניתן רק להשוות את התנהגות האספסוף היהודי הלאומני והגזעני להתנהגות ההמונים המוסתים על ידי הכנסייה בתקופת הריאקציה של הקנצלר מטרניך ב-1819 בקריאות . HEP HEP שמקורן בסיסמה הרומאית לאחר הריסת ירושלים Hierusylema Est Perdita, is "ירושלים הרוסה."

הליברלים בישראל מאמינים כי מקור הגזענות בישראל היא ההסתה בדבר עליונות היהודי על הלא-יהודי הבאה לידי ביטוי באמירות מפורשות של רבנים, בהם רבנים ראשיים וכאלה שאינם נחשבים קיצוניים, בקריאה שלא להשכיר דירות לערבים, וכן בפעולתן של עמותות "נגד התבוללות", שלמעשה מתנגדות לכל קשר בין יהודים וערבים, על בסיס תפישה מפורשת של טוהר-הגזע.

למרות שאין לזלזל בתופעות אלו, הן רק קצה הקרחון. לא רבנים הם שקבעו את יום ירושלים כיום ניצחון על הפלסטינים אלא כנסת ישראל. לא הרבנים הם שקובעים את האוקסימורון שמדינת ישראל היא "מדינה יהודית ודמוקרטית", אלא הכנסת בחוק הלאום. לא הרבנים הם שגירשו את ערביי פלסטין ב-8-1947 אלא הצבא הישראלי בהנהגת ה"חילוני" דוד בן גוריון. נכון שהרב הצבאי הראשי גורן ב-67 יצא רכוב על חמור והקיף את ירושלים המזרחית הכבושה וידועה אמרתו של ליבוביץ "אולי המשיח עוד לא הגיע, אבל החמור שלו כבר כאן", אבל היה זה אלוף משנה מוטי גור שאמר: "צנחנים, כובשי ירושלים! כאשר נכבש הר הבית על-ידי היוונים, שחררוהו המכבים. במחריבי הבית השני נלחמו הקנאים ובר-כוכבא. כאלפיים שנה היה הר הבית אסור ליהודים. עד אשר באתם אתם הצנחנים, והחזרתם אותו לחיק האומה. הכותל המערבי, אליו פועם כל לב."

ליברלים אלו קוראים למשטרה וגורמי "אכיפת החוק" להחמיר בעונשם של גזענים אלימים, אולם מי יעמיד לדין את הכנסת, ממשלת ישראל, ראשי הצבא, ראשי המשטרה ראשי בית המשפט שכולם הם חלק ממערכת גזענית לדין?

יש שיאמרו כי אספסוף זה לא ביטא את הציונות האמיתית והיפה זו המחפשת דו קיום בשלום והמתנגדת לטרנספר ולחיסול של הערבים. אולם אספסוף זה ביטא את הרעיונות הציוניים של נורדאו והרצל.

היה זה מקס נורדאו שטבע את האמרה **יהדות השרירים בנאומו בקונגרס הציוני השני ב-1898** יהודי מסוג חדש, בעל עוצמה נפשית וגופנית, שבכוחו להגשים את השאיפות הציוניות. יהודי זה היה אמור להיות האנטי-תזה של "היהודי הגלותי". תיאורו של היהודי של מזרח אירופה תאם לחלוטין את התפיסה האנטישמית של היהודים כגוף זר באומות האירופאיות. לא היה זה מקרי כי הרצל הושפע מ-אויגן דירינג וספרו 'שאלת היהודים כשאלת גזע, מנהגים ותרבות'. שתיאר את הגזע היהודי כמושחת מטבעו, וקרא לכלוא את היהודים בגטאות ולהחרים את רכושם. הרצל היה חסיד של טרנספר של ילידי הארץ בה יתיישבו הציונים. ביוניו ב-12 1895 כתב הרצל: "עלינו להפקיע בעדינות את הרכוש הפרטי של בעלי האחוזות שיינתנו לנו. בהמשך כתב "ננסה להפיח רוח הגירה באוכלוסייה המקומית הענייה שיעברו את הגבול משום שלא נספק להם תעסוקה בארץ אלא בארצות המעבר בלבד." [ii] זה ימשך כל עוד ישראל קיימת. רק מדינה מסוג אחר, מדינת פועלים פלסטינית שתבטיח את זכויות האזרח של היהודים תשנה זאת.

יוסי שוורץ

הליגה הסוציאליסטית האינטרנציונליסטית (לס"א)

מדינה ישראל (פלסטין הכבושה)

[i] דוד שחם, ישראל – 40 השנים, הוצאת עם עובד, 1991
Theodor Herzl, Handwritten Diary entry 12 June 1895, (CZA H ii B i) [ii]
; The Complete Diaries of Theodor Herzl, trans. Harry Zohn, (New York,
1960), (henceforth Herzl Diaries), vol.1, p.88.